

Základní kámen Vatikánu

Politika, historie, společenské proudy, náboženství... Vytvářejí se v našem světě samy od sebe, nebo za nimi stojí mocní vůdci? Možná, že příběhy o takzvaném „světovém spiknutí“ o jistém „světovém prediktorovi“ přece jen nejsou fikcí? Ano, možná mají samy o sobě původ nejen v domněnkách a pátrání lidí, ale i v části informací vržených do veřejného prostoru stejnými kruhy za určitým účelem?

Obecně platí, že v průběhu historie byly takové hádanky a dohady skryty a tajeny. A jednou z těchto zvláště tajemných a mocných organizací v celosvětovém měřítku, o kterých se vždy tradovaly různé legendy, byl a zůstává Vatikán.

Jeho oficiální historie je všem známá, ale existuje něco mimo ni, co mnohé tak láká svými záhadami a některé vyzývá ke zkoumání podivných, někdy až mystických zákonitostí světových dějin a politiky? Jaká tajemství se mohou skrývat v místě, kde byl postaven hlavní chrám západního světa? A jaká tajemství se mohou skrývat za identitou samotného apoštola Petra, na jehož počest byl tento chrám postaven?

Mnoho záhad a hádanek uchovává i historie konfrontace apoštola s jistým Šimonem Mágem - čarodějem, zakladatelem gnosticizmu, který je kupodivu Petrovým jmenovcem, vzhdyť jméno, které dostal Petr při narození, bylo Šimon.

Odpovědi na tyto otázky přišly prostřednictvím vědomého snění, takže věřit či nevěřit těmto informacím je osobní záležitostí každého, nemají nic společného s vědou ani náboženstvím. Jejich cílem není urážet city věřících hlavních uznávaných dogmat náboženství a netrvají na vyvracení toho, čemu někdo věří. Každý se může svobodně rozhodnout, čemu chce věřit, a nikomu není nic vnucováno....

Možná však tyto informace někomu odpoví na staré otázky a poskytnou příležitost k zamyšlení...

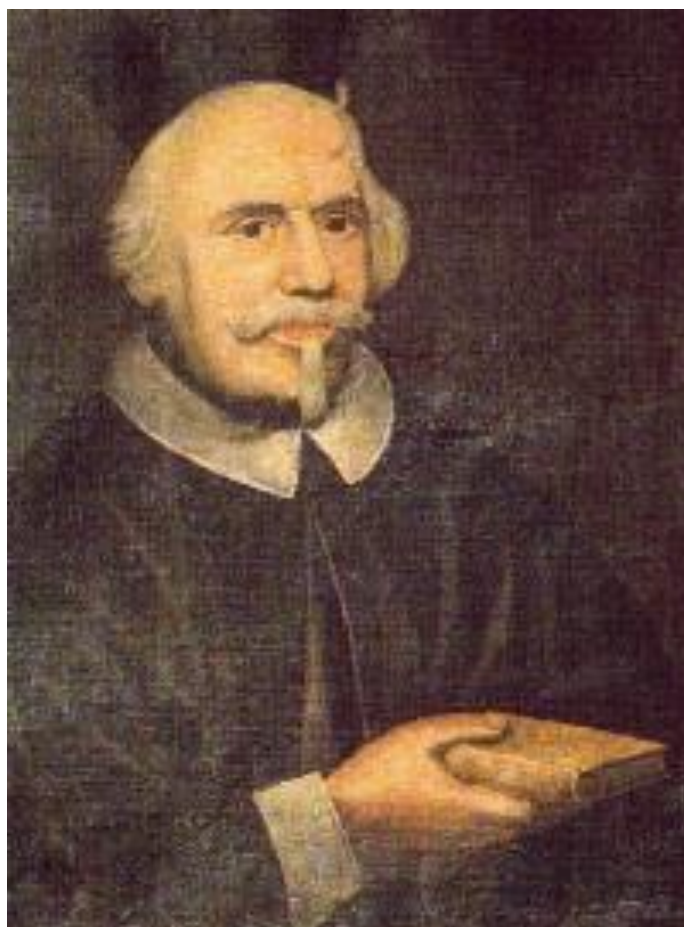
...Tedy. Úzká ulice dlážděná kameny se mačká mezi starými ošuntělými domy a noří se pod ochablé girlandy mokrého prádla. Někde v uličce vyklouzl chlapec ve starodávném oděvu, klapaje dřevěnými botami na chodníku. Pak ale ulice náhle končí polní cestou a mě pokrývá sloup prachu. Za chvíli se ocitám v nějakém starém kočáru na měkkém zeleném sametovém sedadle. Vedle seděl muž ve staré látkové kamizole se zlacenými monogramy a knoflíky, zpod jehož těžkých manžet mu vykukovala bílá krajka.

Ale než jsem se nadála, kočár prudce zastavil, dveře se opět otevřely a džentlmen v kamizole mi pomohl na ulici. Předě mnou stálo staré, ale docela útulné sídlo, jehož dveře se otevřely... samy od sebe.

„Rád tě opět vidím na tomto místě, pojd' do mého útulku, protože je důležité vám znovu vyprávět příběh, příběh vašeho neobyčejného světa,“ usmál se zdvořilý společník a já ho poznala. Byl to Saint Germain.

Zcela nečekaně a najednou jsme seděli v útulné staré pracovně. Masivní okno zakrývaly tlusté závěsy. Obrovská knihovna se tyčila až ke stropu, na kterém se mezi nádhernými štukovými vinětami vznášela malovaná oblaka a zelené louky starodávných maleb.

Saint Germain nedbale přiložil orientální lampu k tlusté svíčke na stole a zapálil ji. Pomalu přešel k policím s knihami a vytáhl tlustý foliant v hnědém, naolejovaném obalu ze staré kůže.

Přistoupil s ním ke stolu a v rozeklaných záblescích svíčky se jeho tvář náhle změnila... Vlasy mu zešedly a objevil se podivný proužek bradky.

„Nediv se, kdysi jsem hovořil o postavách, které jsem měl možnost prožít v různých epochách na této planetě. Ale tahle postava je asi nejvíce neobvyklá...“ pronesl a usmál se.

„Nu, tak se představím: z vůle osudu Leo Allatius, kurátor Vatikánské apoštolské knihovny na dvoře Jeho Svatosti papeže Alexandra Sedmého.“

Je pravda, že jsem se v takovou ctihodnou osobnost proměnil poměrně rychle. Sotva jsem totiž vyletěl ze svého předchozího těla, v němž jsem se narodil v zemích Británie, vstoupil jsem do těla Allatiova se svolením mocností Vyšších a se svolením jeho duše, která byla unavena tou zbytečnou službou. Leo Allatius se snažil poctivě sloužit trůnu a nikdy nepřemýšlel o jeho tajemstvích a o mnoha věcech, které se obyčejným smrtelníkům nesdělují, dokud ho nezachvátila zlá zima. Pak onemocněl a odevzdal svou duši Bohu, ale na cestě mezi světy jsme se setkali, neboť i já jsem opustil své tělo, ale cítil jsem, že mě čeká důležitý úkol. Stalo se, naše setkání nebylo náhodné, vyšší proudy bytí to tak zařídily, že nám bylo souzeno se setkat a dohodnout se. Jeho duch se tiše vydal na cestu do pokojných zahrad, v něž věřil, a já jsem se vydal do jeho pomíjejícího těla. Podařilo se mi ho oživit tím, že jsem do něj vstoupil, na základě naší dohody a dle úkolů Vyšších.

Tak jsem znovu procitl ve fyzickém světě, ale v jiném těle. Nyní jsem se jmenoval Leo Allatius. A byl jsem ve funkci správce apoštolské knihovny. Nebudu vám vyprávět o svých činech, kvůli kterým jsem přišel do Leova těla, neboť mnohé se děje až do vašich dnů, ale po několika letech strávených v jeho těle vám mohu říci mnoho zajímavých věcí z historie instituce, kde jsem byl správcem.“

Thustý rukopis zaskřípal starou vazbou a pak se otevřely jeho zažloutlé stránky pokryté latinskými písmeny a monogramy. Na jedné z nich byla mapa podobná mapě Evropy, a ještě několik dalších neznámých zemí, které na moderních mapách nejsou.

„Kdysi dávno, v hlubokém dávnověku, nepopsaném v žádném rukopise,“ promluvil Allatius hlasem téhož Saint Germaina, aniž by pohnul rty, *„se vetřelci ze systému Nibiru dohodli s Poseidonem, posledním králem Atlantidy, na vybudování svých pevností či základen, jak se u vás říká, ve východních koloniích Atlantů (viz další témata).“*

Smlouvy byly podepsány a uloženy v knihovně Atlantů v Heliopoli, který původně ještě v těch dobách v Egyptě postavil Aktius, místokrál Atlantidy ve východních zemích.

Centrum východních kolonií bylo nejprve na Rhodosu a poté se přesunulo do Heliopole na dolním toku Nilu.

Podle nových smluv s Anunnaki, kteří se nacházejí na planetě Gloria (viz další témata), byly některé oblasti ve východních koloniích Atlantidy vyčleněny pro

výstavbu vědeckých objektů. Touto smlouvou se snížila norma zlata, které Atlantané byli povinni dodávat na Glorii pro technologické účely už od dob Chrona.

Atlantida byla mnohem slabší než civilizace Anunnaki, která měla nejen Glorii a několik základen na Zemi, Měsíci a Marsu, ale také celý systém Nibiru se dvěma planetami vestavenými do systému Slunce (viz další témata).

Králové Atlantidy dávali přednost smlouvám s Anunnaki tím spíše, že v nich Anunnakiové slibovali Atlantům podporu při uskutečňování imperiálních plánů na ovládnutí planety ve válkách s jinými zeměmi a civilizacemi - Hyperborejci, zemí Mu, zemí Meluhhou a zemí Lu, jakož ještě i s menšími státy té doby.

Po další smlouvě tedy Anunnaki zahájili výstavbu svých základen v budoucí Evropě, kterou chtěli osídlit svým experimentálním národem. Neustále na tomto novém člověku pracovali ve svých laboratořích na Glorii i jinde. Už tehdy plánovali vytvořit v útrokách země velkou laboratoř. Ale základny v Evropě dostaly přednost. Největší z nich byla postavena v budoucí Itálii na místě nejstarší přrozené hvězdy planety, které jsou tvořeny samotnou planetou v místech energetických koncentrací samotného zemského krystalu jako svého organismu (viz téma: Hvězdná Země v legendě Svatogora).

Převzali to od Hyperborejců, Atlantů a dalších civilizací, když si povšimli, že ty vždy stavěly svá města a chrámy v místech těchto přirozených hvězd, aby měli vždy k dispozici zdroje energie pro technická zařízení.

Na místě, kde byl později postaven Řím, se nacházela obrovská anunnakijská základna a vědecké centrum.

Dnů Říma se však nedožila.

Základna byla zničena Baalovými zbraněmi během ohnivého střetu bleskové války, jak se tehdy říkalo.

Základny v Evropě byly vybudovány na příkaz Jehovy, vládce anunnakijských kolonií, který se formálně podřídil Glorii, ale výstavbou základen se chtěl oddělit od jejího vlivu, aby nebyl závislý na jejích příkazech.

V poslední chvíli mu v tom však zabránil Baal, vládce Baalbeku, posel světlé civilizace Býka (viz téma: Baal - pomlouvaný bůh Východu o Satanovi, Anunnaki... a syrské válce).

Baalova rozvědka se dozvěděla o plánech Glorie implantovat do planety Země obrovskou novou laboratoř k vytvoření adaptabilních hybridů k osídlení Země, a ten se rozhodl tomu zabránit zničením nových základen Anunnaki v Evropě, které právě přešly do podřízenosti Jehovy, včetně té centrální na území budoucího Říma.

Nečekaně pro Jehovu, Baal tyto základny okamžitě spálil svými zbraněmi. Jehova v hněvu vrhl veškerou svou moc, která zůstala na Zemi a Měsíci, a vypálil pevnost Baalbek. Poté ještě musel (Jehova) odletět na Glorii, aby se poklonil místním vládcům a souhlasil s jejich podmínkami.

Tam pořídili jeho holografickou kopii a na jejím základě vytvořili umělé techno-energetické útvary takzvaného boha a ďábla. Sám Jehova ztratil část své síly a moci a stal se poslušnějším Glorie. A tak spolu s těmito umělými útvary byl poslán zpět na Zemi, ale uvnitř té samé experimentální obrovské základny - lodi, kterou implantovali do útrob Země (viz téma: Jaký svět byl stvořen za sedm dní).

Tuto základnu, která byla zapuštěna do Země v oblasti Blízkého východu, nazývali Eden a zůstala v mýtech jako ráj, v němž byl stvořen Adam. A příběh jejího zavedení do planety se stal příběhem stvoření světa. O tom se zde již často vyprávělo (viz další témata).

Jehovova stará základna pod horou Sinaj se stala vstupem do nitra Edenu a sám Jehova se stal správcem Edenu. Postupně však opět začal uskutečňovat své osobní plány nezávisle na Glorii a Nibiru a stal se hlavním z těch, kteří vypěstovali nového člověka a kteří pak provedli výběr takzvaného bohem vyvoleného národa. Vždyť právě rukama těchto nových lidí, které si vybral jako svůj osobní nástroj, chtěl vybudovat svou říši na Zemi. O tom však dnes není řeč.

Každopádně...

Po bleskové válce s Baalem ležely základny v Evropě dlouho v troskách. Anunnakiové využili svého ‚zlatého vejce‘ - Edenu - a vybudovali nové základny ve vzdálených zemských dutinách, přičemž využili silného oslabení civilizací po katastrofě, kterou způsobilo zavedení Edenu a která proběhla přibližně ve stejné době jako ohnivá válka v Indii (viz další témata).

Stoupenci společenství Herma Trismegista o nich však také věděli. Své společenství mágů založili v Atlantidě a po jejím zničení je přenesli do Egypta. Oživilo se s podporou Anunnakiů z Glorie a po zavedení Edenu do těla Země. Mimochodem, během tohoto zavedení shořela nejstarší knihovna Atlantánů v Heliopoli. Shořela však samotná budova. Před zavedením Edenu vynesli kněží Hermova spolku z Heliopole všechny svitky a tabulky se spisy, chtěli je uschovat v depozitech pod Sfingou, ale vchod tam byl pro ně uzavřen, nemohli tam vstoupit se svými těžkými vibracemi a mnozí zemřeli. Nyní totiž sloužili zlu, sloužili vetřelcům a uchovávali smlouvy s Anunnaki a technologii Anunnaki a pozdní Atlantidy, která spolupracovala s Glorií. Tehdy se rozhodli přenést spisy do téměř prázdné, po válce s Baalem, Evropy.

Tak se Hermovo společenství rozdělilo. Část kněží odešla do míst zničené základny Anunnakiů v Evropě a část zůstala v Egyptě. Po nějaké době byl v Evropě na troskách základny postaven chrám - depozit podle starověkých plánů Atlantů. V Egyptě kněží raději uchovávali spisy v podzemích.

Uplynulo ještě trochu času. Anunnaki téměř úplně ovládli Zemi s výjimkou zemí budoucí Sibiře neboli země Jima, zvané Daaria, jejíž obyvatelé odešli do podzemí, a s výjimkou ale velmi odolného státu Makrán na západě Indie, střeženého rovněž Sfingou - bratrem egyptské Sfinxy (viz téma: Ohnivá historie balúčistánské sfingy a... tajemství Henocha).

Anunnaki z Glorie navíc začali být znepokojeni Jehovovou volností a svévolným chováním, a tak se rozhodli ukázat svou moc, vyslavše opět svou vesmírnou flotilu, aby vyvolali hrůzu. Ale poté, co přešli svým strašlivým jedovatým ohněm přes Daarii, padli do pasti nastavené kněžkami krystalu v Makránu a byli zcela zničeni v ohni plazmového výbuchu tohoto krystalu. Makrán také zahynul, ale Gloria snížila svůj zápal zanechavši své posly na Zemi mezi kněžími Hermova společenství a v Edenu.

Ohnivý závoj, který vznikl při spálení v Makránu, se vlivem rotace planety a větrů dostal do Evropy, kde spálil rozsáhlé lesní plochy. Katastrofa byla tak silná, že probudila mnoho sopek a vyvolala monstrózní záplavy.

Poté se část Hermova společenství, usazeného v Evropě, vydala pod Jehovovým patronátem na Sinaj. Jimi uchovávané vědomosti Atlantů a Herma, předané prostřednictvím Henocha (tentýž Hermés v jiném vtělení), jenž zahynul v ohni Makránu, jakož i samotných Anunnakiů, se staly základem kabaly. A samotné toto společenství se stalo společenstvím Sionu.

Jehova však dostal od Glorie právo na vytvoření a selekci nového národa a jeho implementaci mezi jiné národy. Prohlásil se za jediného boha tohoto lidu a začal pomalu, velmi pomalu uvádět v život své plány, obratně manévrovat a spolupracovat s Anunnaki z Glorie, které svému lidu představoval jako serafy a cheruby, namísto skutečných představitelů andělské civilizace kosmu, která kdysi dávno přišla do těchto zemí (viz téma: Andělé, proroctví ptáci a další ptačí lidé: kdo jsou?).

Staletí rychle plynula a nové generace Hermových kněží v Egyptě nakonec založily knihovnu v Alexandrii na příkaz Alexandra Velikého, který sám prostřednictvím Dia, zachráněného ještě z dob Atlantidy, začal uctívat tytéž Anunnaki a snažil se od nich získat vědomosti a technologie výměnou za starověké artefakty, které zůstaly po původních civilizacích. Za nimi jezdil po světě, pro ně dobýval svět (viz téma: Za co bojoval Alexandr Veliký?).

Do Alexandrijské knihovny byly přeneseny všechny svitky, které byly uloženy na různých místech Egypta i z podzemí Heliopole.

Ale staletí plynula dál. V Evropě začal vznikat a nabývat na síle nový stát Řím. Starověký Hermův chrám byl v průběhu tisíciletí prakticky zničen divokými národy a Římané na tomto místě jednoduše vysadili zahrady.

Jako obvykle, když se nějaký stát začne vzmáhat, vzbudí zvýšený zájem anunnakijských vetřelců a pak i zájem jejich kněží ze společenství Herma, které se stalo mladší lóží společenství Sion, složeného z těch kněží, kteří se přemístili na Sinaj do předem určené základny samotných Anunnaki, takřka k branám Edenu.

Postupně se do Říma začali přemísťovat Hermovi kněží různého postavení, získávající důvěru u císaře, a převážet tam své svitky. Tím spíše Řím napadl Egypt. Během válek s Římem samotní Hermovi kněží zapálili Alexandrijskou knihovnu,

když odtamtud předtím vzali vše, co považovali za nejcennější, totiž dědictví Anunnaki a Atlantů i samotného Herma - kněze Atlantidy.

Podřídili se vůli Anunnaki z Glorie, kteří nyní vsadili na Řím. Ti chtěli, aby se jejich existence a existence samotné Atlantidy a tím spíše starověkých technologií vůbec stala mýtem. Proto pro svět v Alexandrii všechno shořelo a zůstaly jen legendy a mýty.

Řím se stal hlavním prostředkem politiky Anunnaki na Zemi, jejich otevřeným nástrojem. Druhým nástrojem byl Jehovův vyvolený národ a tajné společenství Sion.

Nejvyššími vůdci Hermových kněží však zůstávali Anunnaki z Glorie, a společenství Sionu řídil Jehova, i když nad všemi stál a stojí duch Nibiru - Lucifer a jeho kněží na planetách Elohim a Nifilim v samotném systému Nibiru.

Jehova se na pokyn Nibiru rozhodl využít nové učení proroka Ježíše pro své vlastní účely. Po jeho ukřižování, k němuž Židy přiměli Anunnakiové prostřednictvím velekněží sionského společenství, bylo Ježíšovo učení zcela obráceno a dáno do služeb samotných Anunnakiů. Respektive s pomocí nového učení se Jehova rozhodl dobýt svět a postupně dostat pod sebe Hermovi kněze, vzdálit je od Glorie.

To se mu téměř podařilo, když z Hermova společenství vytvořil první zednáře.

Ale tento příběh je ještě složitější a jako vždy plný intrik, jako všechno ve světě anunnakijských služebníků. Ostatně, sám Lucifer velmi rád svrhává své stoupence a pozoruje, který z nich je zákeřnější a lstivější. A tím, že je rozděluje, je také ovládá.

A zde bych rád světu pověděl o jedné velmi kontroverzní osobě. Svět o ní ví úplně něco jiného, a navíc zná dvě osoby, ale historie zná jednu...

Toto tajemství je bezpečně ukryto ve skryších knihovny, jejíž jádro tvoří alexandrijská knihovna, která byla převezena do Říma. Ale o tom až o něco později...

...Mezi Hermovými kněžími byl i jistý Šimon, Žid, který odešel do Egypta a stal se adeptem v Heliopoli. Tam se stal hlavním knězem kultu Iunu neboli Slunce.

Ale jde o to, že Hermovi kněží představují celý svět tak, jak je učili poslové z Glorie, kteří sami pocházeli z Antisvěta.

Podle nich je Slunce závojem před Glorií a tím, co stojí na stráži světa a antisvěta. A antisvět považují za ten pravý a tento svět za svět chaosu, který je třeba uspořádat a dát do pořádku. V tom údajně spočívá velké poslání těch, kteří přišli z Nibiru a osídlili Glorii. A k nastolení pořádku namísto chaosu musí použít magii a síly antitisvěta. Aby je mohl adept přijmout a ovládnout, musel projít devíti zasvěceními neboli devíti kruhy ponoření do ‚řádu‘ čili do antisvěta. Tato zasvěcení se týkala výhradně černé magie a zahrnovala hrůzné oběti většinou nemluvňat.

Díky těmto obětem a kanibalským orgiím, orgiím sexuálních zvráceností, získávali adeпти velmi velkou moc. Skutečně získali moc antisvěta a napojení na ducha

Nibiru, kterému se latinsky říkalo Lucifer neboli nositel světla. Nu, tak to vnímali, takže temná síla pro ně byla světlem. A ta skutečně ve fyzickém světě mohla a může dělat zázraky a nejrůznější proměny látek a tvorů a dokonce i vzkříšení mrtvol, levitaci a tak dále, a tak dále.

I v malém množství je tato síla ve vašem světě mnohem viditelnější než síla Světla, protože je zaměřena na hmotné věci, zatímco síla Světla je zaměřena na rozvoj ducha. Proto je síla temnoty schopna podporovat delší životnost těla, omlazovat ho a dodávat nevyčerpatelnou energii a stále štěstí, zdar, úspěch, zejména pokud jde o materiální obohacení, slávu, moc a fyzické zdraví. Právě to vše tak požadují duše spící v iluzích světa, které se považují za fyzická těla, nikoliv za duše, a myslí pouze na materiální výhody, štěstí, úspěch, společenské postavení, jak se u vás říká, a fyzické zdraví.

Ačkoli za všechny tyto ‚výhody‘, kdo je obdržel, vždy platí zajetím své duše, naprostou závislostí na mocných entitách temnoty a jejich hierarchů nejen během života těla, ale i po smrti a v dalších inkarnacích, pokud se vůbec nestane jednou z démonických entit, které se nemohou inkarnovat ve fyzickém světě. A tam se stává věčným otrokem černých hierarchů, dokud si sám nenajde otroky, aby je podstrčil pod údery. Taková je pyramida...

...Odbočím... Je třeba říci, že různé zázraky se dějí ovlivňováním éteru jak supervysokými, tak i nízkými vibracemi. Vždyť zázraky samy o sobě nejsou světlo nebo tma, ani dobro nebo zlo, je to prostě fyzika éteru, které se dosahuje rozdílem potenciálů vibrací fyzického světa a adepta, ať už je to zjednodušeně řečeno světec, nebo černý mág, tedy buď má mnohem vyšší vibrace, nebo nižší podstatu. A pouze fyzické tělo může takového adepta udržet ve fyzickém světě.

Vzkříšení z mrtvých nebo uzdravení se nemusí považovat za čistě světlé zázraky. Černí mágové to umí dokonale. A není Světlem vzkřísit někoho, kdo už opustil svět, když v něm vykonal všechno, a je připraven odejít na jiné místo za svými úkoly nebo karmou, jak se u vás říká. Není Světlem uzdravovat někoho, kdo za své činy onemocněl. To vše jsou skutky temnoty.

Světlý divotvůrce může uzdravit pouze toho, kdo si již odpracoval svou karmu, ve vašem pojetí, nebo někoho, kdo onemocněl nezaslouženě vlivem kletby nebo čarodějnictví. Světlý divotvůrce může vzkřísit pouze někoho, jehož duch může ještě v téže inkarnaci přijmout podmínky pro další zdokonalování nebo odpracování svých chyb. To se však děje vůbec velmi zřídka.

Ostatní případy jsou vytvoření zombií, jako to dělají adeпти voodoo, které se usazují v oživeném těle entit nebo démonů nebo jen submisivních nízkých astrálních duchů, kteří nemají povědomí sebe sama. Nebo pokud člověk, který je oživován, byl sám černým mágem nebo velmi velkým hříšníkem - pak jde o magickou vazbu prodloužení fyzického života obcházením zákonů vesmíru, jejich přeprogramováním na určitou dobu.

Vždyť zákony prostoru a vlastnosti éteru nelze přeprogramovat nastálo ani na delší dobu, a to ani ve vědě antisvěta. Je možné vytvořit pouze dočasnou kopii událostí, vytvořit past prostoru a času, a nic jiného. Ale to všechno jsou krátkodobé útvary, nejsou životaschopné. Takový zázrak je pro lidi viditelný a hmatatelný, ale po určité době se rozpadne v prach a ten, kdo byl takto uzdraven, fyzicky zemře, nebo ještě více onemocní, nebo dokonce dožije svůj život, ale inkarnuje se do těla bezmocného invalidy a bude jej odpracovávat dvakrát. Temný vzkříšený se stane démonem, pokud i takový byl, nebo byl hříšníkem, a pokud byl obyčejným člověkem, neovlivní ho to jako ducha, jde jen o manipulaci s tělem, do něhož je entita po odchodu duše zasazena.

Černí adepti, kteří dosáhli fáze zázračnosti, velmi rádi předvádějí zázraky na veřejnosti, navíc ztrácejí schopnost je provádět, pokud je nikomu nepředvádějí.

Světlí jsou úplně opační. Naopak ztrácejí své světlé dary-schopnosti, pokud je z nevědomosti začnou veřejně demonstrovat. A jestliže zároveň dovolí být jen jiskřičku pýchy, pak jejich duše padnou.

Přípustnost vytvoření veřejného zázraku světlým divotvůrcem může být pouze za podmínky, že tento zázrak je nezbytný pro velmi důležité úkoly.

...Ale zpět k našemu mágovi Šimonovi.“

A pak se několik stránek rukopisu znovu otočilo a objevila se rytina s motivy evangelia...

„...Prošel všemi devíti temnými zasvěceními v egyptském temném společenství - odnoži Hermova společenství a stal se mágem a filosofem-hermetikem, jak se nazývali následovníci Herma Trismegista - mága z Atlanty.

S tím se vrátil do Judeje a začal dělat veřejné zázraky, vydělávaje na tom peníze. Za peníze dával zasvěcení svým studentům. V Judeji se také sblížil se stoupenci společenství Sion, kteří sami neměli nic proti tomu přijímat magické znalosti Egypta. Od nich se Šimon naučil magii kabaly a smísil s ní své učení, jež později nazvou gnosticisem.

Šimon Mág, jak se mu říkalo, žil ve stejné době jako Ježíš. Samozřejmě, o něm a jeho učednících slyšel a také se doslechl, že Ježíši jsou také dostupné zázraky, i když ne tak veřejné, ale svědkové, kteří je viděli, zprávy rychle šířili.

Jednou dokonce přišel do komunity za Ježíšem a požádal ho, aby mu prodal znalosti za peníze, jako to dělali adepti Sionu svým učedníkům.

Ale odmítli ho.

Tehdy se Šimon vydal jinou cestou, a převlečený za obyčejného rybáře se připojil k Ježíšovým učedníkům.

Kupodivu, pronikl do Ježíšových kázání a začal upřímně litovat svých bludů.

Nikdo neznal Šimonovo tajemství. Jen Ježíš to vytušil, ale viděl i to, že se Šimonova duše začala probouzet a toužit po skutečném světle, takže ho neodhalil, jen mu osobně řekl, že o něm ví všechno.

To Šimona ještě více zasáhlo a začal se divoce kát a trápit, že podlehl temným lákadlům a stal se nejen následovníkem, ale také adeptem temnoty.

Ale temné rituály a zasvěcení se nedávají zadarmo. Síly temnoty, které dávají oddanému svou moc a sílu, neodpouštějí lítost. A síly světla nemohou pomoci tomu, kdo sám dal souhlas sloužit temnotě a v podstatě prodal svou duši. Pomáhají jiným způsobem, nechají ducha projít všemi zkouškami, aby konečně svou podstatou dokázal, že odchází z temné cesty, ale nikoho neodrazují. Dokonce i démon a černý mág může vkročit na cestu světla. Jenže tahle cesta je pro něj strašně těžká.

Ježíš to věděl, a proto dal Šimonovi nové jméno Kefa, což znamená skála. Tímto způsobem mu popřál mimořádnou houževnatost na jeho cestě ke Světlu z temnoty. V řečtině je kámen Petros, odtud jméno Petr.

Ale démon, který se při černých zasvěceních zmocnil Šimona dávaje mu sílu, začal Petra vyčerpávat.

Začal si dočasně vytvářet nové tělo a projevovat se mezi lidmi, nadále konaje veřejné zázraky, a oponovat Ježíši a jeho učení.

Za cenu neuvěřitelného úsilí se Petrovi podařilo úplným pokáním zkrotit démona, včetně veřejných zázraků.

Během tří let putování s Ježíšem a jeho učedníky ho téměř překonal, stal se jedním z učedníků, přičemž nejbližším z nich.

Sám sebe však neporazil...

A Ježíš to viděl, ale také viděl, že každý má šanci, viděl, že Petrův boj bude ještě velmi dlouhý, a proto mu řekl, že ho on, Petr zapře.

Tak se i stalo. Petr Ježíše třikrát zapřel a lhal, že s ním nebyl, když Ježíše odváděly strážě.

A opět začal jeho nejtěžší boj se sebou samým a se znovuožívajícím démonem. Protože zapření znovu oživilo démona a dalo mu obrovskou moc.

Celý Petrův další život je jeho osobní boj s tímto démonem, který ho nicméně někdy vedl.

Začal tedy svou válku s Marií Magdalénou, která Ježíše po jeho odchodu slýchávala v duchu a zapisovala texty od něj (viz téma: Tibetský příběh... Marie Magdaleny).

Petr a jeho následovníci za to začali Marii pronásledovat a tvrdili, že je posedlá, protože vzhledem k tomu, že je ženou, nemůže v duchu slyšet nikoho jiného než démony.

Petr pod vlivem svého démona ještě více nenáviděl ženy a všechno ženské, považoval je za vyslankyně pekla, za pokušitelky.

Ve skutečnosti sám byl v pokušení. A jeho démon tři roky potlačovaný duchem se přesto dostal na svobodu a znovu se začal materializovat ve starém těle Šimona, prakticky dvojníka Petra. Teprve nyní se stal před davem velkým Synem Božím i samotným Ježíšem, který byl vzkříšen a jako důkaz začal uzdravovat a křísit mrtvé.

Neustále se objevoval na místech, kam Petr cestoval, jako by s ním soupeřil a vyzýval ho, stal se Petrovým stínem. Shromažďoval zástupy lidí jako Šimon Mág, a pak mizel neznámo kam a jak.

Stejným způsobem se ocitl v Římě a na rozdíl od samotného Petra se zjevil samotnému císaři Neronovi v jeho komnatách, prostě se zjevil, zhmotniv svůj obraz, což samotného Nerona ohromilo.

Ukázal Neronovi mnoho zázraků, vyzval ho, aby jej popravil, a slíbil, že se znovu vrátí, což také udělal, vždyť poprava byla dočasně uměle vytvořená, projevené tělo-fantom se stalo pevným. A pak znovu vstoupil k Neronovi.

A tento cynik a netvor - císař Nero uvěřil Šimonu Mágovi a uznal ho za největšího z mágů a začal se vyptávat na sílu a na to, odkud ji Šimon má.

A démon se zcela změnil, ale svým démonickým způsobem, za tři roky života v Ježíšově komunitě začal mluvit o Ježíši a nazývat se jeho projevem a nazývat se Synem Božím. A zasmál se tehdy Nero, protože křesťané nemohli mít takovou magii a mučednický umírání jen tehdy, když je nutí zřeknout se Ježíše a poklonit se Jupiterovi. Nero uznal mágův ‚humor‘ jako nejzábavnější, který ve svém životě slyšel, a nejtípnější a prohlásil ho za skutečného Božího Syna.

A tehdy se Petr rozhodl démona zastavit a souhlasil, že s ním bude soutěžit v magii, jak bylo vyhlášeno. Nero měl takové zábavy rád.

Před Petrem se objevil démon v materializovaném těle dvojníka. Začal prohlašovat, že může vzlétnout a vystoupit do nebe. Seskočil ze střechy a snažil se vystoupat do nebe. Petr se však začal úpěnlivě modlit, aby k této svatokrádeži nedošlo, protože démoni nemohou vystoupit do nebe.

Démon se zhroutil dolů, jeho tělo materializované silou temnoty bylo těžce zmrzačené a zůstalo nehybné.

O několik dní později bylo pohřbeno a Petr byl na Neronův příkaz zajat.

Zázrak ovšem spočíval v tom, že tělo Šimona Mága zůstalo na světě až do pohřbu, nebylo dematerializováno. A to se stalo díky silám shůry, takže Petr v tomto vtělení prošel svou cestu až do konce. A vystoupení démona do nebe i tak bylo nemožné.

Démon byl vyhnán do svého nižšího světa díky snahám Petrova ducha, který se přece jen dokázal rozhodnout pro světlo a zřící se dříve přijatých smluv. Zabil v sobě Šimona Mága.

Ani to však Petra zcela neočistilo.

...Byl zajat, ale podařilo se mu uprchnout. A na cestě z Říma potkal Ježíše. Ježíš se v duchu znovu zjevil svému učedníkovi, který ještě neskončil boj se svou podstatou.

- Kam jdeš? zeptal se Petr.

- Do Říma, odpověděl Ježíš, abych se znovu vydal...

A Petr se vzpamatoval... Vize zmizela. Petr se otočil a šel zpět, kde ještě mohl na Neronův rozkaz přijmout mučednickou smrt na kříži. Nero ho popravil, protože zabil jeho milovaného mága.

Takovou ironii ústy Nerona vyjádřil Petrovi osud. A ukřižován byl na obráceném kříži, který se stal symbolem satanistů, i když ne kvůli této události, ale stalo se tak...

Démoni se umí mstít a zle žertovat. Tím spíše, že ani takovou svou smrtí a veškerým svým pokáním nedokázal Petr odčinit to, že kdysi prodal duši a stal se následovníkem v podstatě satanského kultu devíti kruhů sekty Herma.

Jak démon, tak Anunnaki, a také jejich učedníci podivným a významným způsobem učinili z postavy Petra základní kámen nového chrámu v Římě, postaveného na místě starého, který stavěli všichni ti samí Hermovi následovníci, ať už ve starověku, nebo později.

Kupodivu, ale ne náhodou, byl na místě starého chrámu postaven cirkus Nerona, kde se na prastarém zničeném oltáři staré anunnakijské základny prolévala krev prvních křesťanů a kde trpěl i sám Petr..."

...Znovu zaskřípal starý pergamen a opět se otočily žluté stránky rukopisu.

„Ano,“ pokračoval ve svém vyprávění starý knihovník, „potom na stejném místě, když bylo v Římě uznáno křesťanství, další císař nařídil stavbu baziliky Petra a položil první KÁMEN na oltář budoucího chrámu apoštola Petra, první KÁMEN Vatikánu.

První KÁMEN víry ve světlo a světlou cestu nebo první, ale možná ne první, ale KÁMEN úrazu na této cestě, který tam byl původně položen právě za tímto účelem...

Ano, o několik století později převlečení následovníci Šimona založili obrovský chrám svatého Petra, a samotného Petra označili za prvního papeže.

Přenesli tam do hlubokých depozitů všechny svitky z Alexandrie, z nichž některé byly napsány Atlanty i samotným Hermem, ty svitky, podle nichž se Šimon učil magii, svitky, podle kterých zasvěcovali starověcí Hermovi kněží.

Hlavním jádrem, jak byste řekli, starověké hermetické knihovny byly atlantské smlouvy podepsané s vetřelci tohoto světa - Anunnaki ze systému Nibiru a jejich kolonií na planetě Glorii. Smlouvy o souhlasu s používáním nitra Země Anunnaki pro jejich účely, smlouva o použití genetického materiálu rasy Atlantů Anunnaki a vytvoření nových hybridních druhů, smlouva o dodávce zlata na Glorii po dobu deseti tisíc let Atlantidou výměnou za technologie věčného biologického života a omlazení fyzického těla. Každopádně, tak se tato smlouva nazývá...

Třebaže věčný život nikdo nikdy nedostal, technologie jeho prodloužení se však přesto dávaly. A jejich příšerné recepty byly také uloženy v Hermových archivech.

Později byly přidány nové smlouvy se stejnými Annunaki. Obzvláště děsivý je kontrakt s Jehovovým rivalem, který se zakopal pod ledy Antarktidy, stav se později Pánem Agarty.

Před dvěma tisíci lety, jménem Jehovy a velkého ‚pána vesmíru‘ (jak ho představil lidem) - Lucifera, předložil lidem - kněžím této společnosti, k podpisu kontrakt, podle nějž se kněží Hermova společenství zavázali zabít draky-strážce, tím pomoci Anunnakiům a jejich technice přesunout krystal na Kailáse a změnit polohu jeho stěn v prostoru pro silné snížení vibrací planety a otevření portálu do jiných světů, pro novou expanzi.

Nyní jsou pro vás draci pouze mýtické postavy. Ale tenkrát byli ještě naživu dva starověcí draci, strážci brány mezi světy démonů a vaším světem.

Bránili pronikání nízkých entit z pekel do vašeho světa v podobě, v jaké tam jsou, neboť ten svět byl tehdy velmi blízko.

Anunnaki předali lidem speciální zbraně, aby je na základě tohoto kontraktu zabili.

A lidé sami zničili dračí strážce anunnakijskými zbraněmi. Takže vetřelci před vesmírem oznámili, že to byla volba samotných pozemšťanů, a ne dobytí a násilí zvenčí. Chtěli se tak zaštitit před vesmírnými zákony o svobodě volby, prý, že vyvolení lidé Země si sami zvolili patronát civilizace Nibiru, přesněji řečeno, to otroctví pro své národy, a roli ovladačů pro sebe...

Zabití draci však přesto dokázali pomocí energií svých těl postavit bariéru mezi vaším světem a nízkým světem, kterému říkáte peklo, a odstrčit ho. Od té doby k vám démoni nemohou chodit ve své pravé podobě, ale mohou se usazovat v lidech nebo být neviditelní pouhým pohledem. O tom se zde již jednou hovořilo (viz téma: Trollové, trpaslíci... caduceus a tajná smlouva kněží - příběhy Merlina).

Po podepsání kontraktu s lidmi si Annunaki-privandrovalci zcela rozvázali ruce a zdůvodnili svou nadvládu volbou samotných lidí.

Podle tohoto kontraktu byla také vytvořena nová Atlantida založená na základě římské říše, kam také bylo přeneseno centrum vědění Atlantidy, nebo spíše vědění z depozitů společenství Herma. A právě v Římě bylo podle tohoto starého kontraktu zřízeno nové centrum řízení vašeho světa jménem Anunnaki. Nový světový řád té doby.

A k vytvoření tohoto nového řádu použili postavu Ježíše. Právě na základě křesťanství, tohoto nového náboženství měla být znovuzrozena nová Atlantida Západu.

Tento plán byl napsán dlouho před křížovými výpravami, na samém úsvitu křesťanství jako náboženství založeného na zkresleném a zfalšovaném učení velkého Světelného Posla.

Tento kontrakt byl podepsán v prvním století vaší éry podle vašeho počítání. A právě od data jeho podpisu se odpočítává tato vaše ‚nová éra‘, nikoli od narození Krista, jak to všem oznámili. Bylo to odpočítávání ‚nového světového řádu‘ té epochy, ve skutečnosti vaší ‚nové éry‘. Zbytek byl připsán pro ty, kteří neměli vědět o skutečných vládcích světa.

Ježíšův život k této době již dávno skončil a jeho učení bylo přepracováno pro potřeby těch samých vládců, kteří se rozhodli použít jméno Kristovo v novém světovém řádu těch dnů.

Ale to není vše, ačkoli se vám o tom již říkalo... obrazy zabitých draků s odtrženými a nahoře umístěnými křídly, jako znamení vítězství nad nimi, se stal tím samým caduceem. Ačkoli samotný znak měl Hermes už dříve, aby magicky ovlivnil draky, nyní se jeho sen splnil...

Třebaže duchy draků není možné zabít, a ať dokonce bez těl budou nadále stát na stráži světů, sice oslabeni černou magií caducea, který jako žezlo drží v rukou vyslanci temnoty...

...Kromě toho v této knihovně byly uloženy nákresy a plány starověkých staveb Atlantidy, plány létajících strojů, které byly také považovány za magické, vždyť je nemohli rozšifrovat, a co mohli, nevěděli jak to udělat a z čeho.

To vše je tam dosud uloženo a podle těchto nákresů je stále nemožné mnohé znovu vytvořit, ale něco se rekonstruuje, ale toto tajemství je bezpečně uchováváno těmi, kteří toto místo skutečně vlastní a kteří ho vlastnili od počátku, když ovládli planetu.

Toto místo se stalo chrámem těch stejných kněží a dokonce se stejnými zasvěcovacími rituály, kterými prošel ten, kdo odpočívá v základně chrámu. Pouze oni jsou skryti před očima, ale na očích je něco jiného...

Na náměstí před chrámem stojí stejný sloup, jehla z Heliopole, která vždy stála v chrámu Hermových kněží, jehla-anténa se zařízeními Glorie a dalších základen vetřelců, vytesaná ještě v atlantské epoše.

...Ale ve vašich dnech se chtějí odhalit, protože si myslí, že jejich páni se také odhalí, a oni potom... Ale možná je to naopak, protože jsou také jen otroky svých pánů a zcela se podřizují jejich vůli.

Staví nové síně a komnaty a vztyčují nové sochy a plastiky, už se neskrývají, ale poctivě ukazují ty, kterým ve skutečnosti slouží a velebí, ačkoli se někdy ještě postaru schovávají také za stará jména.

...A přesto, zdalipak Petr démona porazil? Nebo zvítězil démon...?

Petrův duch byl nedávno ve vašem světě a vrátil se mezi zdi svého chrámu. Inkarnoval se a stal se znovu papežem... Janem Pavlem II...

Snažil se, opět se snažil... Pokračovat ve svém boji...

Byl prvním papežem, který uznal svou vinu a řekl ‚Mea culpa‘. Věděl, pamatoval si svou vinu i vinu církve, to ano! Ale nedokázal ji znovu přiznat celou, pojmenoval jen to, co byl schopen pojmenovat, aniž by otrásl základy těch, kteří vládou tomuto světu a kteří vládou tomuto chrámu.

Ano, řekl ‚Mea culpa‘, ale stránky historie se nesmažou tímto chabým pokusem vrhnout světlo do temnoty tohoto ponurého místa.

Zůstávají a pamatují si, co napsal jeden z papežů při Hitlerově smrti v roce 1945: ‚Adolf Hitler, syn katolické církve, zemřel při obraně křesťanství. ...Nelze najít slova, jež by oplakala jeho smrt... bylo nalezeno mnoho slov, která velebila jeho život. Nad jeho ostatky stojí jeho vítězný morální obraz...‘

Tak, a z historie to vymazat nelze... a je mnoho dalších věcí, které vymazat nelze. A když žil ve stejné době a často vídal a potkával Matku Terezu, také si nevšiml, že místo Světla nese temnotu považujíc utrpení lidí za nejlepší cestu k Bohu a cestu Světla. Za tímto účelem v jejích zařízeních prakticky neexistovala anestetika, a to už se dozvěděla i vaše veřejnost...

Jediné, co není známo, je, že řeky energií utrpení byly nasměrovány k temným oltářům tajných společností a tytéž rituály byly vždy prováděny za zdmi pompéznosti a vznešených řečí o Bohu.

Ale na druhou stranu, ve vašich posledních dnech, kdy byl svět naplněn oceánem informací, vám na hlavu najednou přšelo mnoho takových odhalení.

... A vy si myslíte, že to tak prorazila pravda, že ji ve skutečnosti obstarali bojovníci se světovým zákulisím?

Jenže se mýlíte... Odhalují ji samotní adepti a se svolením svých pánů, aby se podívali na reakce lidí, aby je naučili nové realitě.

Nedávno vám dokonce vhodili informaci, že údajně sám současný papež byl zatčen nějakým tribunálem... A mnozí uvěřili... A málokoho napadlo, že takový tribunál, pokud by byl skutečný, by vládci světa nikdy nedovolili, a ten, kdo ho vytvořil, pokud by ve skutečnosti existoval, nebo se na něm podílel a všichni jeho členové by už dávno zmizeli z vašeho světa, než by tento tribunál zahájil svou činnost.

Jiný ‚insider‘ vám napíše, že našel ve Vatikánské knihovně potvrzení, že Ježíš neexistoval a že si ho vymysleli, a vy tomu uvěříte.

K čemu jim to všechno je?

A aby zbavili lidi poslední víry, ‚kde není kostel ani hospoda, nic není svaté‘, jak říkával jeden z vašich básníků. Aby učinili cynismus hlavní ideologií všech a všeho. Prý, ano, my teď odhalujeme tajemství, uctíváme Lucifera a děláme strašné věci, žehnáme zvrhlíkům, a přitom jsme pro vás vytvořili morálku a VYNALEZLI Vyšší síly, vynalezli pro vás normy morálky a svědomí.

Chápete, k čemu to vede?

K tomu, že jim člověk opět věří a už začíná souhlasit s tím, že morálka a svědomí je fikce, stejně jako mýtus o Ježíši. Že morálku vynalezli satanisté, aby si podmanili lidi! A co bude dál?

Člověk naprosto nevěří ničemu a stává se z něj zrůda, jakou se stal i Nero, když poznal skutečnou podstatu Jupiterových kněží i nechutná tajemství vlastní matky, kterou v dětství zbožňoval, a pak zabil. Nařídil také zabít svého učitele filozofa Senecu, označiv jej za lháře, protože byl zcela rozčarován ze vší té filozofie a morálky, kterou ho ten učil, ačkoli Seneca za jeho rozčarování nemohl tolik jako jeho matka.

*Ano, vládci světa chtějí odhalit svá tajemství právě pro takový výsledek a dovedně vedou příručkové ‚insidery‘ směrem ke správně prezentovaným informacím pro sebe. A považují za správné, aby v lidech vyvolali dojem, že morálka a svědomí od počátku neexistují, že nic není svaté a nikdy nebylo. **Že nic není pravdivé, a proto je vše dovoleno. A to je hlavní postulát antisvěta a samotného Lucifera.***

Neboť anarchie (úplná svoboda konání) je jedinou průvodní hvězdou všech směřujících po temné cestě, anarchie nepřipoutaného, až do nekonečna nafouklého ega.

Pochopte, že takoví ‚stateční‘ insideři, jak je vy nazýváte, téměř všichni slouží stejným silám a zveřejňují jen ty informace, které sami potřebují. Mohou být pravdivé a reálně popisovat černé kulty praktikované pod rouškou náboženství a dynastických rodových jmen. Ale jsou prezentovány přesně tak, jak je to pro vládcy potřebné a pro sondování nálad ve společnosti, jak se u vás říká, a pro vytváření nové satanistické ideologie ve společnosti.

Neřeknou vám, že i přesto, nehledě na špatnost a satanismus tajných společenství, existují skutečné síly Světla, ne, naopak vám dokážou, že Světlo neexistuje, nebo že je to stejná Tma, mýtus pro hlupáky, že k tomu, abyste pro sebe získali zpět štěstí, je potřeba ho všem vzít a s nikým nepočítat. A budou to dokazovat pomocí lidského slepého vidění pouze jednoho fragmentu jeho existence, který tráví ve fyzickém těle. A skutečně, když člověk vidí sám sebe a cítí se jako tělo v jednom jediném životě, vidí, že všichni tito satanisté nejsou potrestáni, ale naopak vládnou světu a dělají si, co chtějí, což znamená, že jim je vskutku vše dovoleno a neexistuje trest,

což znamená, že neexistuje spravedlnost a síly Světla, nebo že ty podporují zlo. Ale protože člověk ví pouze o jedné jediné inkarnaci, nemůže znát mechanismy odplaty vesmíru, a proto padá do pastí.

Nu a ti, kteří údajně znají všechna tajemství Vesmíru, samotní vládci života slepě věří v sílu Lucifera převrátit Vesmír a obejít jeho zákony odplaty a spravedlnosti, které oni z celé své podstaty nenávidí, a proto vstoupili do Luciferovy armády.

Je zde také možnost, že přesto povolí informace o silách Světla, ale pouze zcela falešné a přesvědčí vás, že Vyšší síly nebo světlí mimozemšťané vás VŠECHNY, navzdory vaší karmě a minulosti, navzdory neřestem, začnou zachraňovat, evakuovat na vesmírných lodích nebo přetahovat do prostorů vyšších dimenzí.

Falešná naděje, droga a prášky na spaní - to je také v jejich arzenálu, pro ty, kterých se plánují skutečně zbavit, jako přebytečných...

Věřte mi, že téměř všechna odhalení takzvaných ‚kospiračních teorií‘, alternativní historie a vědy jsou také vedena ze stejného zdroje. A využívajíce emocí oklamaneho člověka, jsou vám vyprávěny nové příběhy o dějinách planety, o jaderné válce v 18. či 19. století, o Tartárii, o velkých rasách a národech, o vyvolených velkých rasách, které pokořily a od kterých vše utajili... Copak necítíte, k čemu to je? Je to to nejhrubší, co mě napadá. Neuplynulo ani sto let, kdy takové árijské pohádky s vyvolenou rasou zamotaly mnohým hlavu a vedly k obludné válce, jejímž cílem byla stejná redukce obyvatelstva a naprostá kontrola nad zbytkem.

Cíl se nikam neposunul. Viděli jste centra ‚ráje‘, který připravovali ‚vládci‘ planety za ostnatými dráty koncentračních táborů.

A ti, kteří to připravovali, zůstali nedotčeni, protože jsou vládci a jejich nejbližšími pomocníky.

Vyprávějí vám pohádky o placaté Zemi, považujíce vás za berany a naprosté idioty po tom všem, co věda objevila... Dělají si legraci z tuposti lidí, věřících středověké pohádce, jen kvůli jejich úzkoprsým představám a emocím, že byli podvedeni... (Viz téma: Kdo potřebuje plochou Zemi aneb jak rozplést pavučinu lží.)

A nikdo nikde, ani jeden insider vám neřekne, že ‚plochá země‘ byla vynalezena, aby nikdo více nehledal skutečné nepřátele mimo planetu, aby nikdo nelezl do Antarktidy...

Naopak, tito insideři vám vytrvale dokazují, že Antarktida je chráněna, aby se zakryla skutečnost, že Země je placatá, a kvůli tomu, aby skryli své krádeže finančních prostředků z rozpočtů zemí na vesmírné programy.

Myslíte si, že ‚elity‘ mají vůbec důvod vám něco dokazovat o svých penězích a o tom, jak je získávají? Myslíte si, že si budou vymýšlet takové dětinské pohádky o utajování svých příjmů, myslíte si, že vůbec mají potřebu něco tajit, zaštiťující se vesmírnými programy?

Dobře o nich uvažujete... Ve skutečnosti vás nepovažují za ty, před kterými potřebují zdůvodňovat své příjmy a něčím je krýt, například týmiž vesmírnými programy. Pastýř se neospravedlňuje před kravami z farmy...

A všechny tyto spekulace o údajně skrývaných příjmech jsou speciálně navrženy tak, aby vám vnukly myšlenky a přesvědčení, že ve vesmíru nikdo nikdy nebyl, že jste ve vesmíru sami, že nemáte žádnou historii, že váš svět obecně není reálný, že je to emulace nějaké počítačové hry tvůrce nebo nějaké jiné skvělé umělé inteligence, která stvořila svět. Zbavují vás minulosti, zbavují vás přítomnosti a její reality a připravují pro vás budoucnost biorobotů... Mimochodem, někdy dokazují, že jste jako takoví byli stvořeni před 300 lety. Takové alternativní teorie už se pro vás také prohánějí v informační síti.

Píší vám fejky, jak tomu říkáte, a vy jim věříte jen proto, že je v nich zlomek pravdy. Všechno se vám hroutí pod nohama a ze všech stran se na vás valí lži okořeněné pravdou. Uvědomte si to. Naučte se to konečně rozpoznávat!

Nevěřte těm, kteří vydělávají peníze na senzacích, nevěřte těm, kteří roztácejí své zdroje tak, že je jasné, že bez peněžních prostředků to nejde! Kde jsou peníze, tam už není pravda, a čím více peněz se investuje do firem, sekt, škol, hnutí, tím jasnější je to známka, že jde o službu všech těch stejných sil!

Podívejte se hned na to, kdo financuje, odkud pocházejí prostředky toho či onoho ‚učitele‘ a čím vydělává, proč má zdroj tak obrovské možnosti a prosperuje, vždyť bez peněz ve vašem světě není v takovém měřítku možné prakticky nic.

Pokud se duchovnost, pokud se pravda PRODÁVÁ, pak to není duchovnost a není to pravda! Toto znamená hledejte všude! A tehdy bude vámi obrovská část lží odmítnuta a nepronikne do vašeho srdce.

A za druhé hledejte ty, kteří z toho mají prospěch!

Komu prospívají fejky, komu prospívá, že se lidé vracejí ke středověkým znalostem, komu prospívá ničení historie a její naprostá proměna ve fantazii a nesouvislou kaši? Nejspíš těm, kdo pro začátek zcela přetvořili vzdělávací systém, aby z dětí vyrostli ignorantí, kteří neznají astronomii, historii, fyziku. Zapřít všechno a vrátit se do doby kamenné - takové je směřování... Zapomeňte na všechno a nepřemýšlejte, ponořte se do virtuálních her, žijte v nich a zásobujte nás energií - takové je směřování.

Komu prospívá utilitární vzdělávání? A to se realizuje již desítky let. A nyní lze takzvaným ‚humanitářům‘ vyprávět středověké pohádky o placaté Zemi na želvě a kopuli s namalovanými hvězdami a sluneční lucernou, ochucené pro ‚technáře‘ rozinkou virtuální simulace. A domnělým ‚technikům‘ lze vyprávět pohádky o jaderné válce v 19. století, o velké Tartárii, vždyť mnozí často neznají nejen historii, ale dokonce ještě ani geografii.

Myslíte si, že ve vašem století je negramotnost pouze v Africe nebo v hlubinách zemí šaría?

Věřte mi, že v Evropě a Americe běžní lidé neznají nejen polohu na mapě, ale dokonce ani názvy mnoha zemí. Tak proč jim tedy nepovědět o placaté Zemi? Proč jim nepovědět o velké ledové stěně Antarktidy? A že Antarktida je právě kvůli tomu chráněna...

O obrovské zemi Agartě (viz téma: Zákeřnost země Agarty aneb tajemství Antarktidy), která plně patří vetřelcům, nikdo nic neřekne. Naopak, pokud se o ní objeví informace, insideri z řad vládců světa budou vyprávět o světlých Anunnaki, světlé zemi Agarta, a všechna monstra budou prezentována jako zachránci lidstva. A skutečné světlé síly budou prezentovány jako agresori, kteří se snaží ovládnout svět.

...A snadno se necháte oklamat a zvolíte si své nepřátele za přátele a dobrovolně se jim vydáte do otroctví, prchající před imaginárními nepřáteli, kteří mohou být právě zachránci.

Tento scénář již připravují vládcí světa podle plánu Pána Agarty, tohoto nového uchvatitele moci mezi samotnými vetřelci tohoto světa. Právě jemu nyní slouží ,elita' vládců světa. K němu se ve vašich dnech obrátili služebníci všech tajných společenství. A uctívají ho společně s prastarým Luciferem. Vždyť od Lucifera stále dostávají nějaké zázraky a moc a od Pána Agarty očekávají podivuhodné materiální technologie.

A v mnoha ohledech vás již připravují na setkání s nadpozemskou inteligencí, se skutečnými majiteli vládců, s těmi, od kterých očekávají technologie... A třebaže budou představováni jako tvůrci velké emulace světa jako reality nebo jako kdokoli jiný, nikdy o nich nebude řečena pravda, která by mohla poškodit jejich bezpečnost na planetě. A spousta takzvaných insiderů si k tomu už připravuje půdu a připravuje ty, které plánují udržet při životě.

...Nebud'te důvěřiví. Tento svět ještě není schopen takového zázraku, jako že vaše světové ,elity' budou náhle zatčeny...

Všechny agentury, které mohou kohokoli zatknout, jsou jim podřízeny. Nevěřte obzvláště populárním teoriím, protože jsou-li obzvláště populární, jsou propagovány, řečeno vaším jazykem, stejnými silami, buď aby vyvolaly masovou psychózu a paniku, nebo aby pozvedly lidi ke vzpourám a nepokojům, které ONI velmi snadno nasměrují směrem, který ONI potřebují, ať už se v davu rodí jakákoli hesla, a ta se rodí, bohužel, také stejným způsobem, podstrčená placenými provokatéry.

Člověk se musí naučit žít vlastní hlavou, vlastním vědomím, vlastní duší, řídit se pouze svým svědomím a rozhodně odložit strach a stádní myšlení. Přestaňte žít jako stádo a bude nemožné vás pást!

Ale zdalipak je to možné? Asi je to zatím jen další utopie a stádo bude ze všech stran poslouchat různé pastýře, ale sloužící jednomu pánovi.

Právě ve vašich dnech se rozhoduje o mnoha věcech. Věřte mi, nic není předem dáno! NIKDY nevěřte předpovědím! Všechny předpovědi, VŠECHNY, pocházejí z jediného vysílače, který vysílá na Zemi v určitém rozsahu z odvrácené strany Měsíce. Pochopte, světlí duchové, vyšší mocnosti, světlé civilizace nemohou vůbec hlásat o budoucnosti! Všichni dokonale chápou, že ji každou vteřinu píšete vy všichni, celý svět. Vidí miliony jejích možností a nikdo z nich se neodvažuje ve své pýše tvrdit, že vidí tu nejsprávnější možnost, a oznámit ji. Neboť oznámit to, co se ještě neprojeví, je nejčistší programování.

A jakékoli programování situací budoucnosti, osudu, lidského zdraví, vývoje zemí či světa jako celku je pouze vědou sil temnoty, protože popírá svobodu ostatních bytostí zvolit si vlastní cestu, a také porušuje zákon odplaty. Pokud například ten, kdo si pro sebe naprogramoval štěstí, dělá hrozné věci, ale podle svých programů stále dostává, co chce. Toto je věda antisvěta, která vede k ještě větším karmickým uzlům v budoucnosti programátora.

Toto je digitalizace světa, kterou již dlouho využívají adeпти kabaly a adeпти nejstarších tajných společenství, čímž získávají osobní úspěch a osobně vše, co si zámánou. Chtějí to roztočit ve světovém měřítku, ale zde samotné vlastnosti éteru neumožňují realizovat programovou magii antisvěta.

A tytéž vlastnosti éteru nedovolují zmocnit se duše bez jejího souhlasu, NIKDY! Pamatujte na to a vizte, procitujte svým duchem, duší hloubku, nikoli povrch. Vždyť nelze souhlasit s žádným přímým zásahem a zároveň okamžitě dát souhlas, když je vám to nabízeno zahaleným způsobem, tlakem na vaše slabosti a sváděním, jak se to také vždy dělalo, zejména slibováním tělesného zdraví, osvobození od nemocí, prodloužení mládí a fyzického života, nebo materiálního blahobytu, rodinného štěstí, kariéry, věhlasu, úspěchu, slávy či moci, tedy přesně toho, co je každodenní, materiální a spojené se společenským postavením, co souvisí s tělem a osobním osudem této fyzické inkarnace.

A nejčastěji, protože souhlas se získává právě tím druhým způsobem, a aby to fungovalo, jsou do společnosti vrženy přímé ‚smlouvy‘, které mnozí samozřejmě odmítají, a zároveň se okamžitě chytanou do následně nastražené pasti. Vždyť často, aby se vyhnuli přímým vynuceným ‚smlouvám‘, začnou podstrkovat jeden druhého, zapomínajíce na své svědomí. A život, který je uvede do takových podmínek, odhalí všechny červí díry ducha, který ze strachu může pro svou kůži udělat cokoli. A tím je již dán skutečný souhlas a podepsána skutečná smlouva mezi zbabělou duší a silami temnoty.

Veškerou pozornost odvádí viditelná hrozba, a oni nechápou, že tato viditelná hrozba je pouze třpytka... A skutečná past je ve výhodách materiálních, sociálních a tělesných, tedy vlastně v rozkladu této jediné prchavé inkarnace, a co je nejdůležitější, spočívá ve strachu! Ale téměř všechny můry vletí do tohoto umělého světla, do tohoto sladkého jedu a uvíznou v něm. A tak je to po staletí a tisíciletí, nebo naopak lítají ve strachu ze strašáka, a zase jdou tam, kam loutkovodič potřebuje.

Řekl jsem vám to, abyste mohli dále uvažovat sami pro sebe: kde je to viditelné a kde je to zahalené, kde z vás loutkovodiči jednoduše dojí energie strachu a paniky a kde vás skutečně zahání do ohrady. Každý by to měl pochopit pouze sám za sebe, rozvíjet svého ducha a cítění, a především žít v souladu se svým svědomím, neupadat do kompromisů svodů nebo emocí rozhořčení, neboť právě to, co je svůdné, je skutečnou pastí! To, co způsobuje bouřlivé emoce spojené s pýchou a vyvoleností, nenávistí k jiným národům a vyvyšováním sebe sama - tam je skutečná past! Co způsobuje strach a paniku - tam je skutečná past!

...Tak taková je realita minulosti a přítomnosti, která stále plyne z minulosti a pokračuje do budoucnosti...“ promluvil starý strážce.

Najednou se tlustý rukopis s bouchnutím zavřel a zvedl oblak prachu, a pronikavý pohled Saint Germaina nyní zíral do dálky, kde se úzká, valouny dlážděná ulička proměnila v širokou cestu táhnoucí se za obzor...

Zapsala Valeria Kolcova 26.08.21